Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (peto vijeće)

7. prosinca 2021.*

„Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Nepostojanje zastupanja odvjetnika ovlaštenog za zastupanje pred sudom države članice ili druge države koja je stranka Sporazuma o EGP-u – Očita nedopuštenost”

U predmetu T-422/21,

Daimler AG, sa sjedištem u Stuttgartu (Njemačka),

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO),

tuženika,

a druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a bio je

Volkswagen AG, sa sjedištem u Wolfsburgu (Njemačka),

povodom tužbe podnesene protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. svibnja 2021. (predmet R 734/2020-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Daimler i Volkswagen,

OPĆI SUD (peto vijeće),

u sastavu: D. Spielmann (izvjestitelj), predsjednik, R. Mastroianni i M. Brkan, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

* Jezik postupka: engleski

Rješenje

Pravni okvir

1 Dana 1. veljače 2020. stupio je na snagu Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL 2020., L 29, str. 7., u daljnjem tekstu: Sporazum o povlačenju), u skladu s njegovim člankom 185. On u članku 126. predviđa prijelazno razdoblje, koje je završilo 31. prosinca 2020., tijekom kojeg se na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske primjenjuje pravo Europske unije, osim ako nije drukčije predviđeno tim sporazumom. Slijedom toga, Ujedinjena Kraljevina od 1. veljače 2020. više nije članica Unije.

2 Članak 91. Sporazuma o povlačenju, naslovljen „Zastupanje pred Sudom”, u stavcima 1. i 2. predviđa:

„1. Ne dovodeći u pitanje članak 88., ako prije isteka prijelaznog razdoblja odvjetnik ovlašten za zastupanje pred sudovima Ujedinjene Kraljevine bude pred Sudom Europske unije zastupao stranku ili joj pomagao u postupku ili u zahtjevima za odluku o prethodnom pitanju upućenima prije isteka prijelaznog razdoblja, taj odvjetnik može nastaviti zastupati stranku ili joj pomagati u tim postupcima ili u vezi s tim zahtjevima. To se pravo primjenjuje na sve faze postupka, uključujući žalbeni postupak pred Sudom Europske unije i postupak pred Općim sudom nakon vraćanja predmeta na ponovno suđenje.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 88., odvjetnici ovlašteni za zastupanje pred sudovima Ujedinjene Kraljevine mogu zastupati stranku ili joj pomagati u postupcima pred Sudom Europske unije u predmetima iz članka 87. i članka 95. stavka 3. Odvjetnici ovlašteni za zastupanje pred sudovima Ujedinjene Kraljevine mogu zastupati Ujedinjenu Kraljevinu ili joj pomagati u postupcima iz članka 90. u koje je Ujedinjena Kraljevina odlučila uključiti se ili sudjelovati u njima.”

3 Članak 87. Sporazuma o povlačenju, naslovljen „Novi postupci pred Sudom”, u stavcima 1. i 2. predviđa:

„1. Ako smatra da Ujedinjena Kraljevina prije isteka prijelaznog razdoblja nije ispunila neku obvezu iz Ugovorâ ili dijela četvrtog ovog Sporazuma, Europska komisija može u roku od četiri godine nakon isteka prijelaznog razdoblja predmet uputiti Sudu Europske unije u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 258. odnosno članku 108. stavku 2. drugom podstavku UFEU-a, ovisno o slučaju. Ti su predmeti u nadležnosti Suda Europske unije.

2. Ako Ujedinjena Kraljevina ne postupi u skladu s odlukom iz članka 95. stavka 1. ovog Sporazuma ili ako u pravnom poretku Ujedinjene Kraljevine ne dade pravni učinak odluci iz te odredbe koja je upućena fizičkoj ili pravnoj osobi s boravištem odnosno poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini, Europska komisija može u roku od četiri godine nakon isteka prijelaznog razdoblja predmet uputiti Sudu Europske unije u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 258. odnosno članku 108. stavku 2. drugom podstavku UFEU-a, ovisno o slučaju. Ti su predmeti u nadležnosti Suda Europske unije.”

4 Članak 95. Sporazuma o povlačenju, naslovljen „Obvezatna snaga i izvršivost odluka”, u stavcima 1. i 3. propisuje:

„1. Odluke institucija, tijela, ureda i agencija Unije koje su donesene prije isteka prijelaznog razdoblja ili su donesene u postupcima iz članaka 92. i 93. nakon isteka prijelaznog razdoblja i upućene su Ujedinjenoj Kraljevini ili fizičkim ili pravnim osobama s boravištem odnosno poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini obvezujuće su za Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini.

[…]

3. Zakonitost odluke iz stavka 1. ovog članka ispituje isključivo Sud Europske unije u skladu s člankom 263. UFEU-a.”

5 Članak 92. Sporazuma o povlačenju, naslovljen „Upravni postupci u tijeku”, u stavku 1. predviđa:

„1. Institucije, tijela, uredi i agencije Unije i dalje su nadležni za upravne postupke pokrenute prije isteka prijelaznog razdoblja koji se odnose na:

(a) postupanje Ujedinjene Kraljevine te fizičkih i pravnih osoba s boravištem odnosno poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini u skladu s pravom Unije; ili

(b) postupanje u skladu s pravom Unije u odnosu na tržišno natjecanje u Ujedinjenoj Kraljevini.”

6 Članak 93. Sporazuma o povlačenju, naslovljen „Nove državne potpore i postupci Europskog ureda za borbu protiv prijevara”, predviđa:

„1. Kada je riječ o potporama koje su dodijeljene prije isteka prijelaznog razdoblja, u razdoblju od četiri godine nakon isteka prijelaznog razdoblja Europska komisija nadležna je za pokretanje novih upravnih postupaka o državnim potporama uređenim Uredbom (EU) 2015/1589 koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu.

Nakon isteka razdoblja od četiri godine Europska komisija ostaje nadležna za postupke pokrenute prije isteka tog razdoblja.

Članak 92. stavak 5. ovog Sporazuma primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Europska komisija u roku od tri mjeseca od pokretanja postupka obavješćuje Ujedinjenu Kraljevinu o svakom novom upravnom postupku o državnim potporama pokrenutom na temelju prvog podstavka ovog stavka.

2. Ne dovodeći u pitanje članke 136. i 138. ovog Sporazuma, u razdoblju od četiri godine nakon isteka prijelaznog razdoblja Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) nadležan je za pokretanje novih istraga uređenih Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu:

(a) činjeničnih okolnosti koje su nastale prije isteka prijelaznog razdoblja; ili

(b) svakog carinskog duga koji nastane nakon isteka prijelaznog razdoblja zbog postupaka zaključenja iz članka 49. stavka 1. ovog Sporazuma.

Nakon isteka razdoblja od četiri godine OLAF ostaje nadležan za postupke pokrenute prije isteka tog razdoblja.

OLAF u roku od tri mjeseca od pokretanja istrage obavješćuje Ujedinjenu Kraljevinu o svakoj novoj istrazi pokrenutoj na temelju prvog podstavka ovog stavka."

7 Članak 97. Sporazuma o povlačenju, naslovljen „Zastupanje u postupku koji je u tijeku pred Uredom Europske unije za intelektualno vlasništvo", predviđa:

„Ako je prije isteka prijelaznog razdoblja osoba ovlaštena za zastupanje fizičke ili pravne osobe pred Uredom Europske unije za intelektualno vlasništvo u skladu s pravom Unije zastupala stranku u postupku pokrenutom pred tim uredom, taj zastupnik može i dalje zastupati tu stranku u tom postupku. To pravo primjenjuje se na sve faze postupka pred tim uredom.

Ako zastupa stranku u postupku iz prvog podstavka pred Uredom Europske unije za intelektualno vlasništvo, takav zastupnik izjednačen je u svakom pogledu s profesionalnim zastupnikom ovlaštenim za zastupanje fizičke ili pravne osobe pred Uredom Europske unije za intelektualno vlasništvo u skladu s pravom Unije."

Činjenice i postupak

8 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 12. srpnja 2021. tužitelj, društvo Daimler AG, pokrenuo je postupak protiv odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 7. svibnja 2021. (predmet R 734/2020-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između njega i društva Volkswagen AG.

9 Tužitelj je u tužbi naveo da ga zastupaju D. Moore, „patent attorney litigator" te D. Ivison i K. Nezami, *barristers*.

10 Opći sud je 19. srpnja 2021. pozvao tužitelja da ispravi tužbu, osobito podnošenjem dokumenata koji dokazuju da su D. Ivison i K. Nezami ovlašteni zastupati pred sudom države članice ili druge države stranke Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru (EGP), u skladu s člankom 51. stavkom 2. svojeg Poslovnika.

11 Tužitelj je 31. kolovoza 2021. podnio dvije potvrde o upisu u odvjetničku komoru koje je izdao General Council of the Bar of England and Wales (Opće vijeće odvjetničke komore Engleske i Walesa, Ujedinjena Kraljevina), u skladu s kojima D. Ivison i K. Nezami imaju titulu „barrister" te su bili ovlašteni zastupati pred bilo kojim sudom u svakom postupku.

Pravo

12 U skladu s člankom 126. Poslovnika, kad je Općem sudu podnesena očito nedopuštena tužba, on može, na prijedlog suca izvjestitelja, u svakom trenutku odlučiti obrazloženim rješenjem, bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku.

13 U ovom slučaju Opći sud, smatrajući da je na temelju sadržaja spisa predmet dovoljno razjašnjen, odlučuje, u skladu s tom odredbom, donijeti odluku bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku.

14 U skladu s člankom 19. četvrtim stavkom Statuta Suda Europske unije, koji se na temelju članka 53. tog statuta primjenjuje na postupak pred Općim sudom, samo [odvjetnik] koji je ovlašten zastupati pred sudom države članice ili druge države koja je stranka Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru može pred Sudom nastupiti kao zastupnik ili savjetnik neke stranke.

15 Stoga, prema ustaljenoj sudskoj praksi, iz navedenog članka proizlazi da moraju biti ispunjena dva kumulativna uvjeta kako bi osoba mogla valjano zastupati stranke, različite od država članica i institucija Unije, pred sudovima Unije, to jest, kao prvo, imati svojstvo [odvjetnika] i, kao drugo, da je ovlaštena zastupati pred sudom države članice ili druge države koja je stranka Sporazuma o EGP-u (vidjeti u tom smislu rješenja od 11. svibnja 2017., Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh/EUIPO, C-22/17 P, neobjavljeno, EU:C:2017:369, t. 6. i 7. i od 12. lipnja 2019., Saga Furs/EUIPO, C-805/18 P, neobjavljeno, EU:C:2019:488, t. 5. i 6.).

16 Uvodno valja podsjetiti na to da „patent attorney litigator”, kao što je D. Moore, nije odvjetnik u smislu članka 19. Statuta Suda Europske unije i stoga nije ovlašten zastupati stranku pred Općim sudom (rješenje od 20. listopada 2008., Imperial Chemical Industries/OHIM (FACTORY FINISH), T-487/07, neobjavljeno, EU:T:2008:453, t. 22.).

17 Osim toga, nesporno je da je tužitelj dokazao da su D. Ivison i K. Nezami bili ovlašteni zastupati pred sudovima Ujedinjene Kraljevine. Međutim, nije dokazao da su oni, osim toga, bili ovlašteni zastupati pred sudom države članice ili druge države koja je stranka Sporazuma o EGP-u.

18 Nakon stupanja na snagu Sporazuma o povlačenju, različiti slučajevi u kojima odvjetnik koji je ovlašten zastupati pred sudovima Ujedinjene Kraljevine može zastupati ili pomagati stranci pred sudovima Unije navedeni su u članku 91. stavcima 1. i 2. tog sporazuma.

19 U ovom slučaju, kao prvo, tužba je podnesena 12. srpnja 2021., to jest nakon završetka prijelaznog razdoblja. Stoga ona ne ulazi u situacije iz članka 91. stavka 1. Sporazuma o povlačenju, koji se odnosi na postupke koji su u tijeku pred sudovima Unije prije isteka prijelaznog razdoblja.

20 Kao drugo, ova je tužba podnesena na temelju članka 72. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.). Slijedom toga, nije riječ o jednoj od situacija predviđenih člankom 87. Sporazuma o povlačenju, na koji upućuje članak 91. stavak 2. istog sporazuma i koji se posebno odnosi na postupke zbog povrede obveze na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 258. UFEU-a, koje je Europska komisija pokrenula protiv Ujedinjene Kraljevine.

21 Kao treće, budući da je pobijana odluka donesena 7. svibnja 2021., odnosno nakon završetka prijelaznog razdoblja, tužba nije obuhvaćena situacijom iz članka 95. stavka 1. prvog dijela rečenice Sporazuma o povlačenju, na koji neizravno upućuje članak 91. stavak 2. istog sporazuma i koji se odnosi na odluke koje su donijele institucije, tijela, uredi i agencije Unije prije isteka tog razdoblja.

22 Kao četvrto, ova tužba, u dijelu u kojem se odnosi na poništenje odluke žalbenog vijeća EUIPO-a, nije obuhvaćena ni situacijama iz članka 92. stavka 1. Sporazuma o povlačenju, na koji upućuje članak 91. stavak 2. istog sporazuma i koji se odnosi na upravne postupke koji se odnose, s jedne strane, na postupanje u skladu s pravom Unije Ujedinjene Kraljevine ili fizičkih ili pravnih osoba s boravištem ili sjedištem u Ujedinjenoj Kraljevini i, s druge strane, postupanje u skladu s pravom Unije u odnosu na tržišno natjecanje u Ujedinjenoj Kraljevini, ni situacijama predviđenima

člankom 93. tog sporazuma, na koje članak 91. stavak 2. istog sporazuma također upućuje i koje se odnose na postupke u području državnih potpora i postupke Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF).

23 Naposljetku, kao peto, tužba nije obuhvaćena člankom 97. Sporazuma o povlačenju, na koji se tužitelj poziva u tužbi, jer se ta odredba odnosi samo na zastupanje u postupcima koji su u tijeku pred EUIPO-om, a ne pred Općim sudom.

24 Iz prethodno navedenog proizlazi da ova tužba nije obuhvaćena ni jednim od slučajeva predviđenih Sporazumom o povlačenju u kojima odvjetnik koji je ovlašten zastupati pred sudovima Ujedinjene Kraljevine i za kojeg usto nije utvrđeno da je ovlašten zastupati pred sudom države članice ili druge države stranke Sporazuma o EGP-u može zastupati ili pomagati stranci pred sudovima Unije.

25 Posljedično, tužba ne ispunjava uvjete iz članka 19. četvrtog stavka Statuta Suda Europske unije, tako da je treba odbaciti kao očito nedopuštenu a da ju nije potrebno dostaviti EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred njim.

Troškovi

26 Budući da je ovo rješenje doneseno prije dostave tužbe EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred njim i da im nisu ni mogli nastati troškovi, dovoljno je odlučiti da će tužitelj snositi vlastite troškove u skladu s člankom 133. Poslovnika.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (peto vijeće)

rješava:

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.

2. Društvo Daimler AG snosit će vlastite troškove.

U Luxembourgu 7. prosinca 2021.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
D. Spielmann